

Gammal släktutredning över familjerna de och von Marées

från början av elfte till slutet av sextonde århundradet

Enligt det av genealogen Jean le Carpentier och jesuitprästen Guillaume le Vaillant under åren 1667 – 1736 upprättade släkregistret och den tillhörande släktforskningen, kompletterad och ändrad enligt de nyaste forskningsresultaten av

Balduin Georg von Marées,
Leipzig 1938

Johann (Jean), baron de Bousies, arvsbaron och pär av Cambrai, levde redan under första hälften av elfte århundradet; han var gift med Alix de Piquegny, en syster till Eustatius, herre till Piquegny i Picardiet. – Tre linjer av denna släkt, som fortfarande fanns kvar 1870, upphöjdes till grevligt stånd av Napoleon den tredje. – Jean och Alix hade två söner.

II generationen

Baudouin (I.) de Marets, Jeans yngre son, född omkring 1060, bar enligt handlingarna i arkiven i St Andrés, som förste innehavare av godset Maretz vid Cambrai i grevskapet Cambrai sitt namn efter detta säte, medan hans äldre broder Jean behöll det gamla namnet de Bousies. Som visas av bevarade handlingar . deltog Baudouin i tornerspelen i Auchin år 1095 vid vilka det närvarande ridderskapet enhälligt beslöt att delta i korståget till det ”Heliga landet”.

Baudouin tillhörde den del av hären i första korståget, som under ledning av greve Baudouin, bror till Gottfried av Bouillon och senare den förste kungen av Jerusalem (efter erövringen av Nicea på väg till Antiokia) till följd av oenigheter bland ledarna lösgjorde sig från huvudhären och med greve Baudouin på egen hand trängde fram till Nordsyrien för erövringar. Greve Baudouin lät utropa sig som furste i Edessa. valde staden till säte för furstendömet, befäste den och gjorde den till stödpoint i Syrien mot turkarna.

För Baudouin de Maretz’ deltagande i första korståget i Syrien talar också det historiskt bevisade faktum att hans söner efter det första korståget varit bosatta och framstående i Syrien och Palestina.

Baudouin var gift med Alix de Poix från släkten Tyrel, herrar till staden Poix i Cambrai

III generationen

Baudouin (II) de Maretz, herre till Maretz, var som sin far korsriddare. Han tillhörde de särskilt förtrogna till Josselin I, greve av Edessa, och var dennes följeslagare på många korståg och resor i Syrien och Palestina. Också bland de kristna invånarna i Syrien stod han i högt anseende och var en framträdande anförare för riddare och soldater. – Wilhelm av Tyrus, ärkebiskop vid tiden för det andra korståget, nämner i sin krönika ”Historia Belli sacri” o s v Baudouinflera gånger och berömmande; t ex i skildringen av ett nattligt angrepp av greve Joselin mot en mot staden Edessa marscherande turkarme: ” Ille vero cum omni celebritate assumens sibi dominum Balduinum de Mares nobilem et potentam virum et universum regionis illius tam equitum quam peditum militium, transito fluvio, ad praedictam urbem cum omni comitate suo de nocte repentinus accessit”.

Denne (greve Josselin) marscherade med största hastighet, medförande Herr Baudouin de Mares, en ädel och mäktig man och hela denna trakts krigsmakt, rytteri och fotsoldater, efter korsande av floden med hela följet, plötsligt över natten till den förutnämnda staden (Edessa).

På grund av sin ofta visade tapperhet och trogna tjänst förlänades Baudouin av kung Baudouin av Jerusalem staden och grevskapet Rosos (ca 40 km nordväst om Antiokia vid Medelhavet) och erhöll samtidigt ett vapen med kors och rosor i skölden och valspråket "ex fide vivo". – Till detta vapen skall också kors rosor och valspråk återföras, som olika i Holland bosatta familjer de Marez och de Marees ännu i dag för i sitt vapen. Efter den gamle tappra och kloke greven Josselin den förstes död förlorade furstendömet under hans son och efterträdare Josselin II, som var lika lite klok och krigsduktig som han var omåttligt levnadsglad och otillförlitlig, mer och mer sin betydelse för Palestina och kungariket Jerusalem som bålverk mot turkarna. Efter hand gick delar av det en gång mäktiga furstendömet förlorade till turkarna. Själva staden Edessa föll i deras händer, återerövrades och förlorades på nytt. I ett ytterst blodigt utfallsslag ur staden, som hotades av en talmässigt mycket överlägsen turkisk styrka under ledning av Nureddin föll Baudouin år 1146 framför dess portar. – Wilhelm av Tyrus ägnar honom i sin redan nämnda krönika följande eftermäle: "Mortuus est ibi vir nobilis, unde supra fecimus mentionem et militaribus insignis operibus: dominus Balduinus de Mares. Occiderunt quoque et alii plures viri commendabiles et digni memoria, quorum animas sancta requie perfurantur, quorum nomina non tonemus."

Där har den genom sina militäriska prestationer berömde ädlingen, som vi ovan har nämnt: Herr Baudouin de Marées, dött. Det föll även andra berömda och nämnvärda män, vars själar får njuta den heliga vilan, men vars namn vi inte har.

Baudouin var gift med Haline de Grenier dotter till kungariket Jerusalems konnetabel (stallmästare) Eustatius Grenier, (d' Aqraine) herre till Sidon och Caesarea i Palestina. Äktenskapet gav 3 söner.

Reinhold (Rinauld) de M. en yngre bror till Baudouin, var herre till Maresia (sydväst om Jerusalem) som inte hade sitt namn från honom eller hans fader, som felaktigt antagits, föll 1148 vid Font Morat. Han var gift med Agnes de Courtenai, dotter till greven Josselin II. Detta äktenskap var barnlöst. Änkan Agnes de Marez gifte sig sedan med Amalrich, greve av Jaffe (Jaffa), bror till Baudouin III, kung av Jerusalem, som han 1162 efterträdde som kung av Jerusalem. Agnes och Amalrich fick en son, Baudouin, som senare som Baudouin IV blev den sjätte kungen av Jerusalem. Wilhelm av Tyrus berättar härom "...et filiam qua prius uxor fuit Rainaldi de Maresm postea domini Almarici comitis Joppensis, qui postea fuit Hiereosolymorum rex, unde natus est Balduinus, Hierosolymorum rex sextus ..."

(Denna latinska text berättar ungefär det som står ovanför om Agnes, Reinhold, Amalrich från Jaffa och sonen Baudouin, som blev den sjätte kungen av Jerusalem.)

IV generationen

Baudouin (III) de Marez, född 1130 som yngste son till Baudouin II, var den tredje i ordningsföljd av herrarna till Marez. Han och hans bröder Hugo och Regnier kämpade som korsriddare i det heliga landet. – Efter att hans bröder stupat i strider mot turkarna och han efter sultan Saladins återerövring av Jerusalem år 1187 förlorat sina egendomar i Palestina,

vände han tillbaka till Europa och sina gods Marez och Mauvoy i Cambrai. Han var gift med Melisende de Beauvoir (Belvoir?). – Enligt abbotdömet St Auberts arkiv donerade äktaparet 1190 flera av sina gods till abbotdömet. De efterlämnade 3 söner.

V generationen

Baudouin (IV) de M, den äldste sonen till Baudouin III skänkte 1233 egendomar till abbotdömet Vaucelles och drog till det heliga landet för att där kämpa för de kristnas sak. Redan år 1239 föll han i strid utanför Ascalon, kort innan denna stad åter kom under de kristnas välde. Vaucelles' arkiv innehåller urkunder beträffande honom och hans fru från år 1233. Han var gift med Guilette de Jauche, dotter till Cambrais guvernör Simon de Jauche. De fick 3 söner.

Baudouins bröder var Guswin som likaså föll i Palestina, Reinold, herre till Moeuvres, gift med Oda av Hamelincourt, Jacob och Anselm.

VI generationen

Baudouin (V) de M, född omkring 1215, herre till Marez, Sorix (Gorrik), Villers, Chesenaux, Hurtebine (Hurlebise) Loyes och Fléchin, Riddare som förfäderna, var gift med Ermgard de Rambures från huset Wallincourt. Han fördelade testamentariskt sina egendomar mellan sina söner: Gilles, Wilhelm, Baudouin, Gottfried och Gerhard.

VII generationen

Wilhelm de M, herre till Marez, Loyes, Chesenaux, var gift med Guiote de Hames, dotter till Watier de Hames, som 1272 var överdomare i Courtrai. Urkunder i abbotdömena St Aubert, Wallincourt och Verger från åren 1293, 1331 och 1335 intygar äktenskapet och annat. De fick en son och en dotter, Den senare var gift med Wiband d'Esquencourt.

Här har författaren glömt att ta med Baudouins tredje son Baudouin (VI). De övriga sönerna dog tydligen barnlösa. Baudouin VI, herre till Bussieres var gift med Alide de Baraitre och hade tre söner och en dotter. Jag har korrigerat ordningsnumren för senare Baudouiner med hänsyn till honom.

VIII generationen

Baudouin (VII) de Marez, Wilhelms ende son, var riddare och nämns i släktregistret som herre till Hurtebise, som han ärvt från sin farbror Gottfried, som var ogift. Likaså hade han genom arv från sin farbror Gerhard fått besittning till Fléchin och ägde också Eth i Hennegau. Han dog 1331.

Gift var han med Agnes de Forest, dom dog 1335. De fick förutom två döttrar fem söner: Baudouin, Jacob, Johann, Wilhelm och Peter.

IX generationen

Baudouin (VIII) de Marez, född omkring 1310 som äldste sonen till Baudouin VII, blev efter sin död begravd i kyrkan St André i Chateau-Cambresis. Han var gift med Jacqueline de Ranchicourt, som hade medfört sina gods Remes och La Vacquerie i äktenskapet. Av de två sönerna dog den äldre barnlös, medan den yngre, Baudouin, blev ensam ägare till föräldrarnas egendomar.

X generationen

Baudouin IX de Marez var herre till Hurtebise, Remes, La Vaquerie och Eth och dog 1395 i Cambray. Han var gift med Emma de Neufville, som var ägarinna till godsens Farbus och Verdret och Carnen (Artois). Genom deras äldsta son Baudouin (X), som bara hade två döttrar har godsens sedermera delvis åter kommit ur familjens besittning.

XI generationen

Hugo de Marez, född 1375 som yngre son till Baudouin IX, var lantjunkare och ärvde av sin mor herresätet Farbus; dessutom besatt han godsens Montigny, Bodival och Eire. Han dog 1429. Gift var han med Guillemette de Solemnes. De fick nio barn, sex söner och tre döttrar, av vilka några valt det andliga ståndet. – Gottfried, Wilhelm och Johann blev präster och Susanne nunna. – Baudouin XI var gift med Johanna de Mazieres, som dog 1459 och är begravd i abbotdömet St Aubert. De fick tio barn.

XII generationen

Reinhold de Marez, Hugos yngre son var väpnare och nämndeman i Cambray och var gift med Agnes de Saulz. De hade tre söner. – Peter var gift med Agnes Charmart och hade sju barn med henne. – Jakob dog 1500 som domherre i St Gery.

XIII generationen

Johann de Marez, den äldste av Reinholds söner var lantjunkare och hade enligt en urkund från 1482 egendomar från abbotdömet St Aubert i förläning. Han dog 1480.

Gift var han med Jolante de Balicque. De fick en son.

XIV generationen

Johann de Marez, född omkring 1460, lantjunkare och nämndeman i Cambray, var gift fyra gånger; 1. med Johanna Rosel, 2. Med Maria de Frankeville, 3. med Catharina Gerardel och 4. med Adelgunde de l' Aoust. – Enligt le Vaillants och le Carpentiers släktforskning gav de fyra äktenskapen upphov till tretton barn, som slog sig ner i Cambray, Arras, Valenciennes, Douai och andra städer i Nederländerna och där grundade nya linjer; delvis under avstående av deras ädelborehet och med ändring av sina namn till något borgerligt (Desmaretz,

Desmares, Marsis, Mares) dels under fortsättande av sina adliga namn. De hade alla olika vapen och här kan också vapnet med sjojungfrun ha sitt ursprung. Bland dessa efterkommande befann sig de första som haft del i de reformatoriska rörelserna och vars efterkommande blivit ivriga protestanter, varför de övergående eller permanent drog sig tillbaka till städer i Nordnederländerna, Tyskland och England med protestantiska församlingar.

XV generationen

Jakob (Jacques) de Marez, kallad den äldre, den ende kände sonen till Johann och Catharina Gerardel föddes omkring 1490 och var lantjunkare och nämndeman i Cambrai. Han dog vid slutet av år 1545 eller under loppet av 1546, vilket framgår av kontrakt av den 4 och 14 november 1546 i vilka hans söners, Jan och Jacques, inträde i hans arrendeavtal beträffande gods i Cambrai regleras. Hans frus namn är inte känt.

XVI generationen

Johan (Jan) de Marez Jakobs äldste son föddes 1518 och dog 86 år gammal den 12 december 1604. Han har först bott i Antwerpen, sedan flera gånger i Delft, dit han dragit sig tillbaka för hertigen av Albas, som grymt bekämpade protestantismen, tyranni. Också i Emden har han upprepade gånger bott. Året innan han dog gjorde han i Delft sitt testamente, i vilket han uttalade önskemål om att efter sin död begravas i "Nieuwezijds Kerk" i Amsterdam. Johann var gift med Jenne van Achterhoudt, dotter till Pieter Achterhoudt och Catharina Morelle i Antwerpen.

Jakob de Marez kallad "den yngre" var född 1519 och dog 1604. Han var gift med Antoinette Hede Succer. De hade tre söner, Francois, Peter och Johann.

XVII generationen

Hans de Marez (också kallad Jan och Simon), Johanns äldste son föddes omkring 1546 och måste en längre tid ha varit bosatt i Wesel. Han gifte sig i Köln med Susanna Evert och bodde med henne vid sin tredje sons födelse 1575 i Wesel. 1588 gifte han sig för andra gången i Emden, dock är denna hustrus namn inte känt. 1594 blev Hans åter inskriven som borgare i Amsterdam. Han efterlämnade fem barn, av vilka fyra nämns i testamente efter hans svärdotter Maria född de la Warde.